

עלים

עליון קבוץ סעד

בע"ה. יז באב תשפ"ג | פרשת עקב | 04.08.22023 | גליון מס' 3306

יש אור בעלית הנג.
 וגם אם הפית חשוך ומוגף,
 בכל זאת נוצץ בו נצנוץ מרפרף
 וידוע לי מה הנצנוץ:
 יש אור בגג.
 הוא נראה לי מכאן
 ומגלה לי בסוד שאת נמצאת שם...
 מביטה מן הפנים אל החוץ.

("אור בעלית הנג", של סיפורסטיון, בתראס בני ושחר הנגל)

פרשת שבוע: גילי זיוון

ימי החול		שבת פרשת עקב	
05:09←05:05	זמן תפילין / טלית	19:15	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	19:25	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)		
08:30	שחרית ג' (בביה"כ)	06:45	שחרית א'
09:25←09:24	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
19:20	מנחה וערבית	08:00	שחרית ע"מ
19:29←19:35	שקיעה	17:40	13:30 מנחה
20:10	ערבית	17:15	לימוד הורים וילדים
21:00	ערבית (בשקד ג')	14:00	מנחה (בבית שנון)
		17:30	מנחה ע"מ
		18:00	שיעור-הרב ארי
		20:11	צאת השבת

כרת עקב – התפילין fe הקדוש ברוך הוא

"שלוש מדרגות הן הנקשרות זו בזו", כותב הזוהר, הקב"ה, התורה וישראל" (זוהר אחרי מות עג ע"א). הרמח"ל, בפירושו לאידרא רבה, מחדד את טיבו של הקשר העמוק הזה: "אורייתא, ישראל וקודשא בריך הוא – חד הם". התפילין מצביעות על הזיקה האונטולוגית שבין האדם לבין הקב"ה והתורה.

על פי התלמוד, גם הקב"ה מניח תפילין (ברכות ו ע"א). בתפילין של ישראל כתוב "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד" (דברים ו, ד'), ואילו בתפילין של הקב"ה כתוב "ומי כעמד ישראל גוי אחד בארץ" (שמואל ב' ז כג). באגדה זו יש הדהוד לדברי הזוהר – ישראל מניחים תפילין וכך הם נקשרים לקב"ה, והקב"ה מניח תפילין וכך הוא נקשר לישראל. יתר על כן, נראה שהתפילין אינן רק מבטאות קשר לאלוהים, אלא הן ביטוי להתגלותו של אלוהים בנו.

על הפסוק "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך" (דברים כח י) דורש התלמוד: "רבי אליעזר הגדול אומר: אלו תפילין שבראש" (מנחות לה ע"ב). משמעות הדבר היא שהמניח תפילין נדמה במראהו לקב"ה, שגם הוא מניח תפילין, ובכך רואים את שם ה' הנקרא עליו...

התפילין נתפסות כחלק מן הקב"ה, וראייתן הן ראיית כבודו. זו הסיבה שכל עמי הארץ יראים מפני ישראל: האדם המניח תפילין מידמה לקב"ה המניח תפילין, שם ה' נקרא על האדם המניח תפילין לא רק בגלל השם ש-ד-י, המופיע באותיות הבתים, אלא גם משום שתפילין הן חלק מלבושו של הקדוש ברוך הוא".

עקב נאן, להתאורר ליוט חד: קריאה מתחדשת fe התורה וel החייט, (2013).

עמ' 323 – 324, בהשמות.

וקשרתם אתם . . . וכתבתם על מוֹזוֹת ביתך ובשעריך

בשבועות הקרובים מוזמנים חברים ששם משפחתם מתחיל באותיות **ק - ת** להביא מוזזות לבדיקה – בתיאום. גם מי שחושב שהגיע הזמן מוזמן לברר אתי אם ברשימות שלי נרשם שבתו נבדק לאחרונה. [אפשר בטלפון 2231 או 0543016193]

כמו-כן, בשנים האחרונות לא טיפלתי בתפילין [צבע, תפרים, רצועות וכדו'] לפני פסח. מי שמעונין בשירות זה מוזמן לתאם אתי בימים הקרובים.

אליהוא

אשראליא אטקא ללמט טלוטלסאסא קא לאא: טאזאמלא טאזאק טאזאט:

טאזאט 02: לא 6: טולל לולאט 8: (א ג אהטא) אטא א:

לא 2: טאזאט טאזא 9: לולאט טאט 5: קאט 4: טאזאט טאט 7: לולאטא לולאט 7: טאזאט:

ראי שריד סופר לנחום יצחקי

נחום היקר.

אם הייתי שואל אותך, לבטח לא היית מסכים שאכתוב. בטח לא לפרסם. מקווה שאתה מוחל לי... לא אהבת לדבר הרבה. אהבת ומת, בדרכך המיוחדת. בלי הרבה מילים.

ביום שעזבנו את סעד, באת לעזור לנו בהעמסה. עם כל הכאב, כך רצית לבטא את הקשר בינינו. ולמרות שלא היינו כאן, הרגשנו שהקשר איתך לא ניתק. התעניינותך בנו, דרך ההורים, נמשכה כל הזמן. כמובן, בנוסף למפגשים, כשבאנו לבקר.

הקשר בינינו התחיל כשהייתי בן 17. עבדתי בגן הנוי, איתך, עם קייבוס ז"ל ועם ניסים יבדל"א. היה לך את תחום האחריות שלך, לא התערבת בתחומים האחרים, ואחרים לא התערבו בשלך. היו פעמים שזכיתי לעבוד איתך. לימדת אותי מתורת ההשקיה והצנרת.

דומני שזו מעין מתנה לכלל כולו, לדעת שיש תחום אחריות המכוסה על ידי אדם מיומן. לדעת שאינך צריך להתערב ולהתעניין. אתה סמוך ובטוח שהכל הולך למישרין.

אז אני רוצה להודות לך, נחום. "תודה" היא מילה קטנה מדי.

אני רוצה להביע הערכה, עמוקה מיני ים, על כל מה שעשית, על דרך האמת בה בחרת לחיות.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

ראי שריד

(בנת 2017 ישראל ז"ל ומרצית שריד תבד"א)

אלופים בדפדופים – פרשת עקב

לפני שנשאל את השאלות נחלק לכל המשתתפים ספרי תנ"ך. השאלות כולן יוצאות מפרשת השבוע ויוצרות חיבורים עם מקומות אחרים בתנ"ך. מה שצריך הוא להקשיב, לדפדף, לענות ולעמוד על הקשר בין שני המקורות. המוצאים משמעות מעניינת לחיבורים מוזמנים לשתף אותי.

1. על מה נאמר בפרשה (פרק ז פסוק טז) "כי מוקש הוא לך", ועל מה נאמר בפרשת משפטים (שמות כג, לג) "כי יהיה לך למוקש"?
2. "וגם את הצרעה ישלח ה' אלהיך" (פרק ז פסוק כ) – מה היה תפקיד הצרעה בפרשה, ומה היה תפקיד הצרעה בספר יהושע (פרק כד, יב)?
3. באיזה הקשר נאמר בפרשה (פרק ז פסוק כה) "לא תחמד", ובאיזה הקשר נאמר בפרשת יתרו (שמות כ, יד) "לא תחמד"?
4. מה יוצא בפרשה (פרק ח פסוק טו) "מצור החלמיש", ומה יוצא בפרשת האזינו (דברים לב, יג) "מחלמיש צור"?
5. איזה אירוע התרחש בפרשה (פרק ט פסוק יא) "ויהי מקץ ארבעים יום", ואיזה אירוע התרחש בפרשת נח (בראשית ח, ו) "ויהי מקץ ארבעים יום"?
6. מהו המקום בפרשה (פרק י פסוק ו) "שם מת אהרן", ומהו המקום בפרשת חקת (במדבר כ, כו) בו "אהרן יאסף ומת שם"?
7. על מי נאמר בפרשה (פרק י פסוק יז) "ולא יקח שחד", ומי נצטווה בפרשת משפטים (שמות כג, ח) "וישחד לא תקח"?
8. על איזו ארץ נאמר בפרשה (פרק יא פסוק י) "והשקית ברגלך כגון הירק", ומי דרש ממי בספר מלכים א (פרק כא, ב) "תנה לי את פרמך ויהי לי לגן ירק"?
9. על אלו דברים נאמר בפרשה (פרק יא פסוק יח) "וקשרתם אתם לאות על ידכם", ועל אלו דברים נאמר בפרשת ואתחנן (דברים ו, ח) "וקשרתם לאות על ידך"?
10. באיזה הקשר מוזכר בפרשה (פרק יא פסוק כד) "הים האחרון", ובאיזה הקשר מוזכר בפרשת וזאת הברכה (דברים לד, ב) "הים האחרון"? מהו "הים האחרון"?

הרב ארי סט

"מה כואב לי ומה אצא נחמה?"

רב-שיח קהילתי בתשעה באב

בבוקר תשעה באב התכנסנו במועדון לרב שיח בין החברים שנושאו:

מה כואב לי ובמה אמצא נחמה?

את הדיון הנחו בתבונה וברגישות הרב ארי ודרורית וייס. לקחו בו חלק גם אהרליה אדמנית, אסתר עקיבא, חיה קופלד, נעם ורועי צונץ ושקמה כספי-יניב.

אנו מביאים תמצית מדברי **נצט ורואי צונץ**. המעוניינים יוכלו לקרוא את הדברים במלואם בדף הפייסבוק

של נעם אש-צונץ:

"... כמו המדינה הזאת, גם הבית שלנו חצוי.

רועי תומך ברפורמה. הוא מרגיש שהדעה שלו נחשבת להזויה וחשוכה, ואין לה מקום.

הוא כואב את תחושת חוסר ההקשבה, חוסר היכולת לקיים דיון אמיתי וענייני עם מי שחושב אחרת ממנו.

מצד שני - נעם תומכת ברפורמה. היא מרגישה שלא רואים אותה, שדורסים אותה, שיוצרים פה מדינה על הגב שלה אבל בלעדיה.

אבל אנחנו מתנחמים בִּיחד, בִּיחד שלנו. ביכולת להתווכח בלהט ולעצור לשתות קפה משותף בערב.

ביכולת להראות תמונה מורכבת ולא אחידה, אבל מאוחדת ואוהבת".

מפגש וקריאת מילות "איכה" עם חברי מיישובי אזורנו

בערב תשעה באב התקיימה קריאת מגילת "איכה" משתפת על הדשא של משפחת זיוון. את המגילה שמענו לסירוגין

מפי לירן יניב ומפי שקמה כספי-יניב. אלמלא דמסתפינא, היינו אומרים שהיתה בכך הנאה צרופה...

החום היה אומנם כבד, אך התחושה - מחזקת ומעצימה. השתתפו במפגש כשישים חברים וחברות סעד וכן אורחים מיישובי הסביבה: מאשקלון, מבארי, מניר-עם, שדה ניצן ועוד. לאחר קריאת המגילה קרא יענקוש את התפילה לשלום המדינה שחיבר הרב ביגמן, והחל לימוד משותף, מבוסס מקורות שהוכנו מראש.

השאלות העיקריות שהעלו הדוברים היו: האם אפשר למחות מבלי לשנוא? מה מקומו של הכעס? האם השיח המחבר לא מטשטש את האסור והמותר? היכן אפשר להיפגש לשיח משותף של הסכמות, ומתי זה הופך לשיח של חירשים?

היה ערב תשעה באב מיוחד ומעורר תקווה, בעצם קיומו של השיח הקשוב.

הדיווח ברובו מתוך דף הפייסבוק של זיוון.

"תרחם ציון כאשר אמרת, ותכוננה כאשר דברת

תמהר ישועה ותחיש גאולה, ותשוב לירושלים ברחמים רבים"

(סיום הקינות לתשעה באב)

"לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב וכיום הכיפורים, שהן בנות ירושלם וזאת ככלי לבן שאולין... וחולות ככרמיט. ומה היו אומרות? בחור, ea נא צ'ניק וראה מה אתה בורר לבך..." (תענית ד' משנה ח').

לכבוד ט"ו באב שחל השבוע אנו מביאים שלושה סיפורים רומנטיים שהתקבלו במערכת.

הנשיקה

"אני רוצה להתנשק עכשיו". כך ביקש בכל פעם שהינו מגיעים עם הקלנועית לריר-4-17. אחרי שליטנו אבוקדואים שנשארו על העצים, אף אחד לא הפריע לנו להתנשק והרגשנו שזה המקום הכי יציב ויפה שיש לנו בחיים.

אז לא הבנתי את העיניים השמחות ונפנופי הידיים העליזים של הטרקטוריסטים ואנשי השדה שפגשנו בדרך, עד שמרכז המטע סיפר לי ב"שבעה", שהראשון שהיה רואה אותנו בירידה לשדות, היה מכריז בקשר "נוהל ריר--17 4 מתחיל, נא לא הפריע!"

היו לנו שלושה סוגים של נשיקות: נשיקה, נשיקה קצת יותר גדולה ונשיקה של הדלקת נרות שבת, לפני שצעדנו שלובי זרוע לבית אהרון, לתפילת קבלת שבת.

מתחת לעץ האורן ב"גן פריזלנד" הוא הציע לי נשואים ולא הסכמתי שיינשק אותי. עברו 11 חודשים עד שהתנשקנו. רצינו להתחתן בלייג בעומר אך אדו ונחמה תפסו לנו את התאריך, אז התחתנו בט"ו באב.

הייתי לבושה בחצאית הלבנה של מרים, ובנעלים הלוחצות של אסתר ושאלתי אותו: "למה התאהבת בי"? חשבתי שיגיד לי שזה בגלל שאני יפה או משהו דומה, אבל תשובתו של ה"י"קה" היתה: "בגלל שאת טובת לבי". חמישים ותשע שנים נשאתי בליבי את הידיעה שאני כנראה לא מספיק יפה, אבל התנחמתי תמיד בנשיקה, ובעוד אחת.

"נשיקה קצת יותר גדולה"- היתה התשובה לכל אלו ששאלו אותי איזו מתנה קיבלתי ליום ההולדת שלי. מיום ההולדת 50 התווספה לנשיקה גם טבלת שוקולד עלית עם אגוזים שלמים.

זה היה באמצע הלילה בו חגג שמונים וחמש. השעה היתה בערך שתיים ושלושים לפנות בוקר. "אני רוצה להתנשק עכשיו" - הוא אמר. צחקתי ושאלתי "עכשיו?" ואז התנשקנו נשיקה קצת הרבה יותר גדולה.

כשעלה הבוקר ידעתי שזו היתה הנשיקה האחרונה.

מה בין זיכורה ומאון

בין ט' באב לט"ו באב:

הרומן הצבאי שלי

בשנת 1966 שירתתי כפקידת קורסים בבסיס בה"ד 1, בבית הספר לקצינים שהיה אז בכפר סירקין, קרוב לפתח תקווה. באותה עת, באותו בסיס, שירת גם עמוס ברט, כמד"כ - מדריך בקורס קציני חי"ר.

יום אחד קבלתי חבילה מוועדת קשר של הקיבוץ שלי, קיבוץ דברת שבעמק יזרעאל. החבילה הייתה מאד מושקעת, וכמובן שחבילה כזו לא היה נהוג לאכול לבד. הזמנתי כמה חיילות וקצינים מהבסיס לחדר שלי ושל שותפתי, וערכנו חאפלה נחמדה. במהלך הערב ראיתי שעמוס לא טועם כלום.

ההיכרות בינינו הייתה עד אז די שטחית, ושאלתי אותו: "למה אתה לא אוכל איתנו?" תשובתו הייתה: "היום ערב תשעה באב"! לבושת, זאת הייתה הפעם הראשונה ששמעתי על הצום הזה.

נולדתי וגדלתי בקיבוץ חילוני, הכרנו וחגגנו את כל חגי ישראל, אבל תשעה באב חל בחופש הגדול, וכנראה שהורינו החלוצים חשבו שעם הקמת המדינה אין עוד צורך להתאבל על בית המקדש שחרב... וכך יצא שלא היכרתי את צום תשעה באב, ובוודאי שלא ידעתי שהוא חל באותו ערב. אחרי שהחבורה התפזרה לה יצאנו עמוס ואני לטיול קטן. באותו טיול עמוס סיפר לי על עצמו, על משפחתו, על סעד - הקיבוץ הדתי שבנגב, ועל משמעות היום - על הצרות שפקדו את עמנו בתאריך זה. נורא עניין אותי לדעת איזו מין חיה זו **קיבוץ דתי**. היו לי סבא וסבתא "אדוקים" (כך נקראו אז אנשים דתיים, בכל גוון) שגרו בנתניה, ידעתי שיש הפרדה בין בשר לחלב, ידעתי שלא מדליקים אש בשבת, וידעתי גם שיש קיבוצים, אבל גם קיבוץ וגם דת...?! לא ממש הבנתי את השילוב הזה והוא מאד סיקרן אותי. עבר שבוע ימים, הגיע ט"ו באב וההיכרות שלנו התחזקה. יצאתי עם הפלוגה של עמוס ליומיים ניווטים באזור עין עירון. באותם ניווטים הפכה החברות לרומן. מפה לשם הרומן התקדם ובשנת 1968 התחתנו. החתונה נערכה ברוב עם ובשמחה גדולה בסעד. קהל האורחים משני קיבוצים מזרמים שונים, שתי משפחות של חלוצים קיבוצניקים, מצאו שהמשותף ביניהם רב על המפריד. ומאז אנחנו פה עד עצם היום הזה...

להבה כרט ישראל

הניצחון הפרטי שלנו

נתרום את סיפורנו הקטן למצעד סיפורי האהבה של ט"ו באב. בתחילת כיתה י"ב נרשמתי למסע לפולין. בסמינריון ההכנה למסע פגשנו את מי שעתידיים להיות איתנו במסע עצמו באותו אוטובוס, בית ספר מקיף ב' מאשקלון. בערב היה לנו זמן חופשי, ואני שאהבתי מאוד לשחק טאצ' (משחק קלפים) חיפשתי פרטנר למשחק. ומי היחיד שהכיר את המשחק ונענה לאתגר לנסות (עם דגש על לנסות...) לנצח אותי? הלא הוא מיסטר איתמר דניאלי - המכונה איתמר החמוד. את המשחק לא סיימנו שם, וקבענו שנמשיך בהזדמנות... הגיע יום הטיסה והגענו לקייב (היינו יומיים בקייב לפני פולין), ואני עליתי אחרונה לאוטובוס. ליד מי היה המקום הפנוי היחיד באוטובוס? שוב צודקים! מיסטר איתמר דניאלי בכבודו ובעצמו! (הוא טוען שבכוונה התיישבתי לידו... וברור לכם מי תמיד צודק[ת]...) כך עברנו את המסע. כל אחד עם הקבוצה שלו ובנסיעות יחד. בכינו, צחקנו, התרגשנו, קפאנו מקור וחלקנו מנות חמות. כמובן שאת משחק הקלפים השלמנו, והניצחון היה מתוק במיוחד. הסתיים המסע, שבנו הביתה ושמרנו על קשר של ידידים. עם הזמן אני יצאתי לשירות לאומי ואיתמר התגייס לצנחנים. עם צאתנו מהבית הקשר בינינו הלך והתחזק, מעין עוגן בתקופה מבלבלת ומרגשת. לאחר שנה וחצי מיום ההיכרות שלנו הפכנו לזוג באופן רשמי (כן, כן, לוקח לנו זמן...). עברנו הרבה דברים יחד. לאחר שנתיים של זוגיות וממש מספר חודשים לפני השחרור איתמר נפצע בצבא וביחד עברנו את האשפוז, השיקום הקשוח, רגעי שמחה ועצב. כשנה וקצת אחרי הפציעה איתמר כרע ברך וכך התחלנו את דרכנו כמשפחה. אז כששואלים אותי על הסיפור היכרות שלנו אני אוהבת להגיד שאנחנו הנקמה המתוקה לתקופה חשוכה בהיסטוריה. הם רצו להשמיד אותנו כליל ואנחנו הוספנו עוד חמש נשמות יהודיות לעולם. תרבו אהבה ותוסיפו אור לעולם.

סעד מסע בלאן - נוסטלאיה באיטה
 מי זוכר את צואות החתונה של משה דולאן?
 חפשו באולף "סיפור מקומי סעד"
 בשנת 1981
 או [לחצו כאן](#)

רוצים לראות את גיבורי סיפורינו ביום חתונתם? היכנסו ל"סעד סיפור מקומי" לשנת 2023, ט"ו באב תשפ"ג, ותצפו בתמונותיהם מיום חתונתם.
רוצים שנציח גם אתכם בחתונתכם?
 שלחו לחגית לוואטסאפ- 052-3934619 **תמונה אחת בלבד** שלכם מיום החתונה, והיו גם אתם חלק מן הסיפור המקומי של סעד.
 תוכלו להעלות את התמונה גם בעצמכם, או לכתוב את סיפורכם שם, והחומרים יאושרו ויעלו לסיפור מקומי שלנו. בהצלחה.

לציפי (ציפורה) רויק היקרה
 ברכות חמות והרבה בריאות
 לנישואי הנכד
 ישי -
 בנט של היפה וחנן צראוני -
 צה"ל אפרת.

מחשבות על קליטת הבנים

"סעד היושבת גנים,
 כה לחי אבות ובנים,
 לנו את עבר ועתיד,
 לך ברכת האל תמיד". (כתב: ליפא אהרוני)

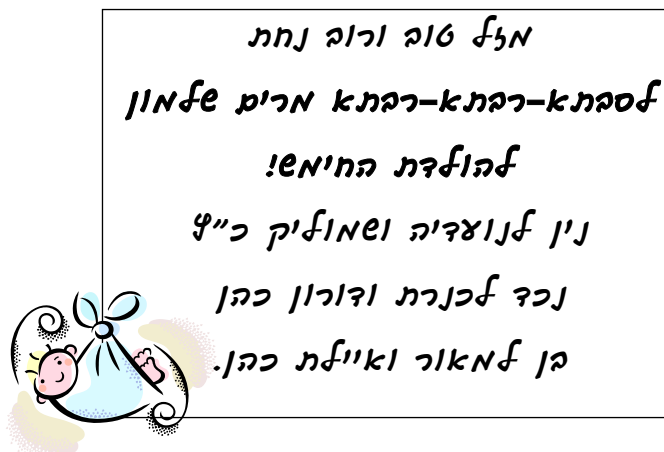
לאורך השנים האמינו בסעד בהמשכיות בני המשק ובקליטת דור הבנים על מנת להצמיח את הקיבוץ ולחזק את סעד מבפנים. בני המשק היוו כוח פנימי רענן וממשיך דרך ההורים, דרך אותה ינקו מילדות, ובאופן טבעי יכולים

היו לקחת אותה צעד אחר צעד קדימה, תוך שמירה על היסודות האיתנים עליהם גדלו והתחנכו. לבני הקיבוץ שמורה זכות אבות המחברת אותם בחיבור עמוק לסעד בטוב, ובפחות טוב. לאור זאת רצינו להעלות נקודה רגישה שמטרידה אותנו זה זמן. לחלק מן הוותיקים יש פה משפחה קרובה ותומכת ולחלק אין, והדבר חסר מאוד. גם המבוגרים וגם המוסדות חשים בכך בחיי היום יום. החוסר בליווי קרוב הולך ומתעצם ככל שהגיל עולה. כאשר חברים מזדקנים כשסביבם משפחה קרובה ועוטפת הדבר גורם להם ביטחון, שמחה ונחת. חדות החיים במבט על נכדים ונינים המתרוצצים בשבילי הקיבוץ ופותרים את הדלת מדי יום, היא בריאות שאינה נקנית בכסף, ואין מענה לצורך זה בין עובדי הזה"ב ובסיוע סיעודי כזה או אחר. בשל כך חשבנו להעלות לדיון אפשרות לשני מסלולי קליטה שונים. האחד – מסלול קליטה עבור משפחות המגיעות מבחוץ ואין להן חיבור משפחתי כאן. השני – מסלול קליטה לבנים ולנכדים אשר יהיה פעיל יותר ומזמין יותר, מכיל לכתחילה ומלווה מתוך ראייה רחבה ששמה דגש על המשכיות המשפחתית. רק במקרי קיצון לא יוכלו להתקבל בני משק או נכדים לקיבוץ. מטרתו של מהלך זה היא לצמצם ככל האפשר מצב שאין כאן דור המשך. זהו אינטרס של המשפחות והקיבוץ גם יחד. על מנת שכולנו נזכה לראות לעת זקנתנו נכדים ונינים מתרוצצים סביבנו יום וזמינים לנו בכל עת בתוך סעד, חשוב שניצור את התנאים המתאימים כבר עכשיו.

רונת וניר קסלר

פנת הטריטוריה / יאיר פלומי וברקאי אפרתי נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשת "עקב", תשובות במהופך בעלון בעמוד 2

1. למי מיוחס גילוי "אם החיטה", הצמח ממנו בויתה החיטה של ימינו?
  2. איזה פסל מפורסם מוצב על סלע בנמל לאנגליני בקופנהאגן?
  3. מה כינויה של נבחרת הכדורגל המצרית?
  4. בסיפורו של יונתן גפן על האיש הירוק, באיזה צבע האיש מסיפור אחר?
  5. באיזו עיר שוכן ביי"ס למוזיקה "רימון"?
  6. באיזה משרד כיהנה תמר זנדברג בממשלה הקודמת?
  7. מי מעל בחרם שהטיל יהושע על שלל הכיבוש של העיר יריחו?
  8. איזו להקה שרה על "יונה עם עלה של זית"?
  9. באיזה איבר בגוף נגרמת דלקת המכונה "שעורה"?
  10. באיזה כינוי של תאנה יבשה השתמשו בתקופת התנאים כיחידת נפח?
- שאלת אקטואליה:** איזה חומר לכאורה הצליחו לאחרונה מדענים מדרום קוריאה לייצר, דבר אשר מסעיר את הקהילה המדעית ברחבי העולם?

על ריכוז התרבות

קראנו בצער את דבריה של שרון לפני שבועיים על שטרם נמצאה רכזת לוועדת תרבות. גם בעינינו התרבות היא נדבך חשוב בחייה הקהילתיים של סעד, המהווה מרכיב משמעותי בדנ"א הייחודי שלנו. עם זאת, חשוב לנו להאיר נקודה מסוימת שככל הנראה מקשה על מציאת אדם שיסכים לקחת על עצמו את התפקיד.

לאורך השנים היינו עדים למקרים בהם חברים העבירו ביקורת על פעילויות התרבות השונות בפני מארגני האירוע; על התוכן, על לוח הזמנים, על ענייני לוגיסטיקה ועוד. היו פעמים בהן הביקורת הוטחה במארגנים באופן מזלזל ולא מכבד, מיד בסיום האירוע ולעיתים אף במהלכו.

כידוע, הפקת אירוע תרבות כרוכה בשעות של חשיבה, תכנון, ניהול תקציב, יצירת קשר עם גורמים שונים והתעסקות באין סוף פרטים, הרבה מעבר להיקף המשרה, גם בשעות לא שגרתיות ועל חשבון הזמן הפנוי. בעינינו, מותר ואף רצוי להעביר ביקורת בונה ועניינית המעידה על אכפתיות ומעורבות, אבל הביקורת צריכה להיאמר באופן ובזמן הראוי. אפשר למשל לגשת למארגנים למחרת האירוע, להודות על ההשקעה הרבה ולאחר מכן להעלות את הנקודות שהפריעו, או את הדברים שכדאי יהיה לעשות אחרת בפעם הבאה. בואו נשתדל להעריך יותר את הנעשה למעננו, להתייחס אל נושאי המשרות והמתנדבים השונים באופן מכבד, ואולי כך תגבר גם ההתגייסות וההתנדבות למילוי התפקידים השונים.

מורה ויאיר אריאל

אסבתא-רבתא מלכה אק
אסבתא ולסבא אנת ואלפיסר אק
ולכל המשפחה המורחבת -
ברכות חמות ואיחולים
להולדת הנ'נה-הנכדה
בת אהדס ודור אק

"ואני תפאתי אק" (תהילים, סט, יד)

הנהלת הקהילה שמעה בקשב רב את הקולות שעלו מן הציבור שבטאו רצון למניין מוקדם בדשא מתוך מענה לצרכים מגוונים ומודה לכל הכותבים והמגיבים בסוגיה זו. יחד עם זאת, ההנהלה רואה חשיבות בשימור התפילות המרכזיות בבתי הכנסת על פי הנוהגים המקובלים בסעד. על כן, התפילות המרכזיות תתקיימנה בבית הכנסת ובמניין עדות המזרח. לצד זה, המעוניינים יקיימו תפילות שחרית ומוסף מוקדמות בדשא. נאחל לכולנו תפילה משמעותית וטובה בכל מקום שיבחרו להתפלל בו.

ההנהלה הקהילתית

שיר פרידה

"זה שיר פרידה / אז בואי רק אמרי שלום
אני אומר תודה / ואת יודעת שחלום
סופו להתגשם. / אני אומר תודה
ואח"כ נושק..." (אריק סיני)

רגע לפני שממשיכים הלאה ועוזבים את כל הטוב, רצינו לסכם במעט תקופה של חמש שנים. הגענו לקיבוץ באוגוסט 2018, בעקבות שינוי תפקיד בעבודה של שי, שעבר לאופקים. הצטרפנו ל"חמולת קבלן" (שכללה אז את שהם וחגי ואפרת וטל ביליה. כשנה לאחר מכן הצטרפו גם הדר (קאופמן) ואסף עם נישואיהם, בשעה טובה).

אני עבדתי שנתיים בחינוך החברתי, מדריכה במפ"ל. הילדים הצטרפו והשתלבו במוסדות החינוך הפורמליים (גנים, יסודי וחטיבה) והבלתי פורמאליים (מ-א'-י"ב) ושי במנייני התפילה השונים- מרכזי, עדות מזרח, כפר עזה.. בתקופה זו חוונו סבבים בטחוניים, חגגנו חגים, שבתות, שנות קורונה ועוד. הקדנציה שלנו בדרום הגיע לקיצה ורצינו לסכם בכמה מילות תודה וברכה. תודה לצוותי החינוך הפורמלי והבלתי פורמלי מגן ועד י"ב שעושים עבודה מדהימה. עבודת קודש, ובעז"ה הקב"ה ישלם שכרם..

בי"ה זכינו וכל ילדינו התחנכו כאן במסגרות השונות בחמש השנים האחרונות. תודות לכל העוסקים בדבר, לכל מי שתרם ממרצו וכישוריו, אתם מדהימים!!!

תודה לרבגוניות הקהילתית שיש בה מקום טוב לכולם ובפרט למבוגרים שהקימו את הקיבוץ, התוו את הדרך ומאפשרים את ההליכה קדימה כל הזמן! גרים בשכנות, תורמים ונתרמים- זה מדהים בעינינו! מעריכים ואוהבים! תודה לרב ארי ולמשפחתו על שיעורים מעניינים שיחסרו לנו, ועל עוד הרבה עושר תורני ובין אישי! תודה לוועדות השונות ולצוות צח"י על עושר תרבותי, מענה במצבים בטחוניים, עשייה ברוכה ותרומה שלא מובנת מאליה!

תודה לכל הפרוייקטים הרבים שבחלקם אף זכינו לקחת חלק קטן: פנימיית נקודת ח"ן, משפחתון הדר, גרעין צבר, בנות השירות לאומי, משק ילדים שיחסרו לנו מאוד! קייטנת איל"ן המרגשת, הירידים השונים ועוד ועוד!!! תודה לנוחות ולכיף שיש בקיבוץ: הכלבו המזמין והמאורגן עם המחירים האטרקטיביים, הברכה המתחזקת שמשדרגת את החוויה בימות החמה! חדר האוכל והשירותים - מועדון לחבר, בית שקמה, דירות אירוח, מרפאה ושירותים נגישים לחברים, ספריית ילדים זמינה ומזמינה, "המשק" כאמור.. בקיצור עוזבים חממה של טוב...

השבת, פרשת "עקב", נקיים אי"ה בביתנו שבשכונת שקד קידוש פרידה מהקהילה בשעה 11:00 ונשמח מאוד לראותכם!

תודה על הזכות... שבת שלום וניפגש בשמחה ובשמחות!
כתובתנו החדשה תהיה: מורשת שבגוש שגב בגליל המערבי. מוזמנים!

שי ונצחי קבלן

והילדים: שני (שהתגייסה השבוע!), נדב (עולה לי"ב בישיבת בלב"ש ועוד יבקר!), אייל (עולה לכיתה י'), נווה (עולה ל-ז'), מעיין (עולה ל-ד'), שושנה (סיימה גן חובה) ולביא (שנולד בקיבוץ לפני כשנתיים!).

